

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน คำว่า “มีความรัก และไม่มีความรัก” เป็นของหนทางครอบครัว ความรักของลูกเวลานี้มีไว้สำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกๆ คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** ลูกสามารถให้ชื่ออะไรอีกชื่อหนึ่งกับการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง?
- คำตอบ:** การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงคือการจาริกแสวงบุญแห่งความรัก ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักมีกลิ่นเหม็นของการติดกบอยู่ในรูปและนามของใครบางคน สติปัญญาของพวกเขาตาโมประทານ ผู้ที่รักพ่อผู้เดียวจะเฝ้าแต่ให้ท่านความรู้ พวกเขาจะไม่มีความรักต่อผู้ที่มีร่างกายใดเลย
- เพลง:** เวลานี้ได้ผ่านพ้นไป....

โอมซานติ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ เวลาที่สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง และก็เป็น การจาริกแสวงบุญแห่งความรักด้วย ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้น พวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญต่อสิ่งสร้าง มีสิ่งสร้างที่หลากหลาย ไม่มีใครรู้จักผู้สร้าง เวลาที่ลูกรู้จักพ่อผู้สร้าง ลูกต้องไม่เข้ามาสู่การหยุดนิ่งในการจดจำระลึกถึงที่มีต่อพ่อนั้น ลูกได้พบการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงแล้ว สิ่งนี้สามารถเรียกว่าเป็นการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง หรือการจาริกแสวงบุญแห่งความรัก ผู้ที่มีความรักมากกว่าจะคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้อย่างดีมาก ยิ่งลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญนี้ด้วยความรักมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาริสุทธิมากขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น พระเจ้าชีวาพูด บางคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง และบางคนมีสติปัญญาที่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ลูกๆ รู้ว่า นี่ก็คือเวลาของการทำลายล้างในเวลานี้ บทตอนเดียวกันของกิตะนั้นขณะนี้กำลังแสดงออกมา บาบ่าได้แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างกิตะของศรีกฤษณะและกิตะของตรีมูรติชีวา เวลานี้ใครคือพระเจ้าของกิตะ? คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด,ชีวา คำว่า “ชีวา” ต้องไม่เขียนไว้ด้วยตัวเองเพียงคำเดียว เพราะมีหลายคนที่มีชื่อว่า “ชีวา” ดังนั้นเมื่อลูกเขียนคำว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด” ท่านจึงถูกมองว่าเป็นผู้ที่สูงสุด ไม่มีใครอื่นจะเรียกตัวเองว่า “พ่อสูงสุด” ชั้นยาสชี้พูดถึงพวกเขาเองว่า “ซีโวมัม” (นั่นคือชีวา) พวกเขาไม่สามารถจดจำพ่อได้ พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้จักพ่อ พวกเขาไม่มีความรักต่อพ่อ สำนวนที่ว่า “มีความรักและไม่มีความรัก” นำมาใช้กับหนทางครอบครัว สติปัญญาของลูกบางคนมีความรักต่อพ่อ ในขณะที่ของผู้อื่นสติปัญญาไม่มีความรัก มันก็เป็นเช่นนั้นในบรรดาลูกเช่นกัน ผู้ที่มีความรักต่อพ่อจะคงอยู่อย่างไม่ว่างวันในงานรับใช้ พวกเขาจะไม่มีความรักต่อผู้ใดนอกจากพ่อ พวกเขาพูดกับชีพบบา “بابา ฉันเป็นผู้ช่วยของท่าน และเป็นของท่านเท่านั้น” ไม่มีเรื่องของบราห์มาในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณผู้ที่รักชีพบบาจะกลายเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างแน่นอน พวกเขาจะยังคงทำงานรับใช้กับชีพบบาต่อไป เมื่อพวกเขาไม่มีความรักใดเลยนั้นก็หมายความว่า พวกเขาไม่มีความรัก สติปัญญาที่ไม่มีความรักจะนำไปสู่การทำลายล้าง ผู้ที่รักพ่อจะกลายเป็นผู้ช่วยของท่านอย่างแน่นอน พวกเขาจะช่วยเหลือในงานรับใช้มากเท่ากับความรักของพวกเขา เนื่องจากผู้อื่นไม่มีการจดจำระลึกถึง พวกเขาจึงไม่มีความรัก แล้วพวกเขาก็มีความรักสำหรับชีวิตที่มีร่างกาย ผู้คนให้ของที่ระลึกแก่ผู้อื่นเพื่อที่ตนเองจะได้รับการจดจำโดยพวกเขา พวกเขาได้รับการจดจำอย่างแน่นอน ในเวลานี้พ่อกำลังให้ของขวัญของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกๆ ด้วยความรู้นี้ลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองของลูก ถ้าลูกกำลังให้ท่านเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายและลูกก็จะมีสติปัญญาที่มีความรัก ลูกรู้ว่าباب่าได้มาเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน และลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยของท่านด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเช่นนี้ที่มีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักจะมีชัยชนะ ผู้ที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงจะไม่มีความรักที่มีความรัก ถ้าลูกมีความรักต่อพ่อลูกจะจดจำท่านและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะแสดงหนทางเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ในหมู่ลูกบราห์มินเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกมีความรักหรือไม่มีความรัก หากลูกจดจำพ่อได้มากยิ่งขึ้นนั้นก็หมายความว่าลูกมีความรักต่อพ่อ พ่อพูดว่า จดจำฉันอย่างสม่ำเสมอ! จงกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ! สิ่งสร้างควรเพียงแค่จดจำพ่อผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้น ไม่ควรจดจำสิ่งสร้างใดเลย ไม่มีผู้ใดในโลกรู้ว่าใครคือผู้สร้างและพวกเขาไม่ได้จดจำท่าน ซานยาสชี้จดจำธาตุนบราห์ม แต่นั่นเป็นสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ผู้สร้างของทั้งหมดคือผู้เป็นหนึ่งเดียว สิ่งใดก็ตามที่ลูกสามารถเห็นด้วยดวงตาของลูกคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งที่ลูกไม่สามารถเห็นได้คือผู้สร้างผู้เป็นพ่อ มีภาพลักษณ์ของบราห์มา วิษณุ และชังการ์ แต่พวกเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ช้างบนของรูปภาพที่باب่าได้บอกลูกให้ทำขึ้น ลูกต้องเขียนว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตรีมูรติ พระเจ้าชีวาพูด” แม้ว่าบางคนอาจเรียกตัวเองว่าพระเจ้า เขาไม่สามารถเรียกตนเองว่าพ่อสูงสุดได้ โยคะของสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับชีพบบา ไม่ใช่ต่อร่างกาย พ่อ

ได้อธิบายว่า จงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำฉันผู้เป็นพ่อ ไม่ว่าลูกมีความรักหรือไม่มีความรักหรือไม่ก็ตาม งานรับใช้ที่ลูกทำทั้งหมดขึ้นอยู่กับว่าลูกมีความรักหรือไม่มีความรัก เมื่อลูกมีความรักอย่างลึกซึ้ง ลูกจะทำงานรับใช้ของพ่ออย่างดีมาก และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าได้รับชัยชนะ เมื่อไม่มีความรัก ลูกจะไม่ทำงานรับใช้ใดๆ และสถานภาพของลูกก็ลดลงไปเช่นกัน สถานภาพที่ลดลงหมายถึงลูกทำลายสถานภาพที่สูงของลูก อันที่จริงแล้วทุกสิ่งจะถูกทำลาย แต่สิ่งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำไปใช้กับความรักหรือไม่รัก พ่อผู้สร้างคือผู้เดียวเท่านั้น มีการกล่าวกับท่านว่า: ขอการระตอดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา (แจนตี) ลูกจะไม่เคยได้ยินวันเกิดของซังการ์ ฐือ ประชาบิดาบรรพมาเป็นที่รู้จักกันดีเช่นกัน ไม่มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของวิชณ แต่เป็นวันเกิดของกฤษณะที่มีการเฉลิมฉลอง ไม่มีใครรู้ว่าอะไรคือความแตกต่างระหว่างกฤษณะและวิชณ มนุษย์มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง ดังนั้น ในบรรดาลูกด้วยเช่นกันมีสติปัญญาที่มีความรักและไม่มีความรักเช่นกัน พ่อพูดว่า ธุรกิจทางจิตวิญญาณของลูกนี้ดีมาก ทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นในงานรับใช้นี้ทั้งวันและคืน เวลาช่วงเย็นระหว่างหกโมงเย็นถึงหนึ่งทุ่ม นั้นกล่าวได้ว่าดี มีการจัดการชุมนุมทางจิตในตอนเช้าและตอนเย็น ในเวลากลางคืนบรรยากาศไม่ดี ในเวลากลางคืนดวงวิญญาณทั้งหลายเข้าไปสู่ความเมียงที่เรียกว่านอนหลับ แล้วพวกเขาตื่นในตอนเช้า มีการพูดว่า โอ จิตใจจดจำรามในตอนเช้าตรู่ ลูกๆ ได้อธิบายว่า จดจำฉันพ่อของลูก! เพียงเมื่อชีพบบาเข้ามาในร่างจึงสามารถพูดได้ว่า จดจำฉันและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกๆ รู้ว่า ลูกจดจำพ่อกันเพียงไรและลูกทำงานรับใช้ทางจิตมากเพียงใด ให้คำแนะนำนี้แก่ทุกคนว่า พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และท่านจะกลับมาสะโตประทานจากตาโมประธาน อลลวยจะถูกขจัดออกไป มีเปอร์เซ็นต์ด้วยเช่นกันในการมีสติปัญญาที่มีความรัก ถ้าลูกไม่มีความรักต่อพ่อก็จะต้องมีความรักต่อร่างกายของตนเองหรือต่อเพื่อนและญาติมิตร ฯลฯ อย่างแน่นอน ถ้ามีความรักต่อพ่อลูกจะอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ ถ้าไม่มีความรักต่อพ่อลูกจะไม่ข้องแวะในงานรับใช้ สิ่งนี้ง่ายมากที่จะอธิบายกับใครบางคนถึงสาระสำคัญของอัลฟาและเบต้า พวกเขาจดจำท่านและพูดว่า “โอ พระเจ้า! โอ ดวงวิญญาณสูงสุด!” แต่พวกเขาไม่ได้รู้จักท่านเลย บาบาได้อธิบายว่า แนนอนลูกต้องเขียน “พ่อสูงสุด ตรีมูรติพระเจ้าชีวาพูด” ที่ข้างบนของทุกรูปภาพ และก็จะไม่มีใครที่จะสามารถพูดอะไรเลย เวลานั้นลูกๆ กำลังเพาะต้นอ่อนของลูก จงแสดงหนทางนี้แก่ทุกคนเพื่อที่ว่าพวกเขาจะมาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อ พวกเขาไม่รู้จักรักพ่อและดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีสติปัญญาที่มีความรัก ผู้คนได้กลับมาตาโมประธานอย่างที่สุด เพราะบาปของพวกเขายังคงเพิ่มขึ้นอยู่ต่อไป ผู้ที่มีการจดจำระลึกถึงอย่างมากมายมีความรักสำหรับพ่อ พวกเขาคือผู้มีสติปัญญาของยุคทอง ถ้าสติปัญญาของลูกเร่รอนไปในทิศทางอื่นลูกจะอยู่อย่างตาโมประธาน ถึงแม้ว่าลูกจะนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา แต่ลูกจะไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักเพราะลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง สิ่งซึ่งบอกของสติปัญญาที่มีความรักคือการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณเช่นนี้จะดูดซับความรู้ี้และมีความเมตตาสำหรับผู้อื่นด้วยเช่นกัน โดยการบอกพวกเขาว่า: จดจำพ่อและท่านจะกลับมาบริสุทธิ เป็นสิ่งที่ย่างดายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม เพียงลูกๆ ของท่านเท่านั้นที่พ่อให้มรดกของอำนาจในการปกครองของสวรรค์ ชีพบบาต้องมาที่นี้อย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา กฤษณะ ราม ฯลฯ ทั้งหมดได้มาและไป ด้วยสิ่งนี้จึงมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของพวกเขา พวกเขาจดจำชีพบบาด้วยเช่นกันเพราะท่านมาและให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกๆ ไม่มีคนใหม่ใดที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้ พระเจ้ามาอย่างไรและให้มรดกอย่างไร? เขาทั้งหลายมีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างที่สุด พวกเขาไม่แม้จะมีความฉลาดในการจดจำระลึกถึง พ่อเองพูดว่า: ลูกเป็นคู่รักของพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานั้นพ่อได้มาแล้ว ลูกได้สัมผัสลูกคลุกคลานไปอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่ไม่มีใครในบรรดาลูกได้พบพระเจ้า เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้มาในบารัต และได้ชี้หนทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต กฤษณะไม่ได้แสดงหนทางนี้ พ่อมาและสอนผู้คนชาวบารัตว่าจะมีความรักต่อพระเจ้าอย่างไร ท่านเพียงแค่ว่ามาในบารัตที่พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้านั้นอยู่สูงสุดเหนือทั้งหมด ชื่อของท่านคือชีวา เหตุนี้เองลูกจึงเขียนว่าวันเกิดของชีวามีค่าเช่นเพชร วันเกิดอื่นทั้งหมดนั้นไร้ค่า เช่นเปลือกหอย บางคนไม่พอใจเมื่อลูกเขียนเช่นนี้ ดังนั้นเมื่อลูกเขียนว่า “พระเจ้าชีวาพูด” บนทุกรูปภาพลูกจะปลอดภัย ลูกบางคนไม่เข้าใจอย่างถูกต้องแม้ว่าดังนั้นจึงถูกรบกวน เงามืดของมายาจะจู่โจมสติปัญญาก่อนอื่นใดโดยตัดโยคะของสติปัญญาของลูกไปจากพ่อ ด้วยสิ่งนี้พวกเขาจึงตกลงมาจากบนสุดลงไปล่างสุดอย่างสมบูรณ์ โยคะของสติปัญญาติดกับอยู่ในชีวิตที่มีร่างกายและนั่นจึงหมายความว่าดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่มีความรักต่อพ่อ ลูกต้องมีความรักต่อพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างและมีความพิเศษไม่เหมือนใคร เป็นสิ่งที่สูญเสีที่จะมีความรักต่อชีวิตที่มีร่าง ถ้าโยคะของสติปัญญาของลูกตัดไป ลูกจะตกลงสู่พื้นอย่างสิ้นเชิง นี่คือการที่ลูกสร้างขึ้นให้คงอยู่ตลอดไปแต่ยังคงต้องมีการอธิบาย เมื่อสติปัญญาของบางคนไม่มีความรักก็เป็นราวกับว่าเขามีกลิ่นเหม็นของการติดกับอยู่ในรูปและนามของกันและกัน ไม่เช่นนั้นดวงวิญญาณนั้นก็จะข้องแวะอยู่ในงานรับใช้ บาบาได้อธิบายอย่างชัดเจนมากเมื่อวานนี้ว่า สิ่งหลักคือ: ใครคือพระเจ้าของกิตะ? เป็นด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมามีชัยชนะ ลูกถามพวกเขาว่า: ใครคือพระเจ้าของกิตะ? คือชีวาหรือศรีกฤษณะ? ใครที่ให้

ความสุข? คือชีวิตที่ให้ความสุข ดังนั้นจึงควรลงคะแนนให้กับท่าน ท่านคือผู้เดียวที่ได้รับการยกย่อง เวลานี้จึงให้คะแนนของพวกท่านแก่เราว่าใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ ผู้ที่ให้คะแนนเสียงต่อชีวิตจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มัสติปัญญาที่มีความรัก นี่คือการเลือกตั้งที่ยิ่งใหญ่ กลุบายเหล่านี้ทั้งหมดจะเข้าไปในสติปัญญาของผู้ที่เฝ้าแต่ไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ตลอดทั้งวัน ลูกบางคนบุดั้งซึ่งตั้งขณะที่พวกเขาเคลื่อนไหวไป หนึ่งในที่พวกเขามีความรักและนาที่ต่อมากความรักของพวกเขาถูกตัดขาดไป พวกเขาบุดั้งซึ่งตั้ง พวกเขาหยุดมีจดจำระลึกถึง เมื่อพวกเขาไม่พอใจ พวกเขาไม่แม้จะเขียนจดหมายนั้นหมายความว่าพวกเขาไม่มีความรักใดเลย ดังนั้นบาบาก็จะไม่เขียนจดหมายถึงพวกเขาเช่นกันเป็นเวลา 6-8 เดือน บาบาคือความตายของความตายทั้งหมดด้วยเช่นกัน ตามราชก็อยู่กับท่านด้วยเช่นกัน ถ้าลูกไม่มีเวลาที่จะจดจำพ่อ ลูกจะได้รับสถานภาพอะไร? สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย ในตอนแรกบาบอบอกลูกเกี่ยวกับสถานภาพของลูกด้วยศิลปะวิธีอย่างอื่น ลูกเหล่านั้นไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ลูกประจำจะต้องมีการสร้างขึ้นอีกครั้งหนึ่ง บาบายังคงยกย่องผู้ที่ทำงานรับใช้ ผู้ที่จะกลายเป็นจักรพรรดิจะพูดว่าผู้ที่เท่าเทียมกับพวกเขาควรจะเป็นเหมือนพวกเขาด้วยเช่นกัน ที่พวกเขาควรจะทำกรองอาณาจักรอย่างพวกเราด้วย ราชาเป็นที่รู้จักกันในนามว่าอันดัตตา (ผู้ที่ประทานอาหาร) และแม่และพ่อ ที่นี่แม่คือจากัดอัมบา ลูกได้รับทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัดจากเธอ ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงโดยการทำความเพียรพยายามแต่ละวันลูกๆ จะรู้ว่าแต่ละคนจะกลายเป็นอะไร เมื่อลูกทำงานรับใช้พ่อจะจดจำลูก เหตุใดพ่อจะจดจำลูกเล่าหากลูกไม่ทำงานรับใช้? พ่อจดจำลูกๆ ที่มีสติปัญญาที่มีความรัก บาบาคืออธิบายนแล้วด้วยเช่นกันว่าเมื่อลูกสวมใส่สิ่งใดที่ได้รับมาจากผู้อื่น ลูกจะจดจำผู้นั้นอย่างแน่นอน เมื่อลูกได้รับทุกสิ่งจากคลังสมบัติของบาบาคือจะจดจำเพียงชีพบาบาเท่านั้น บาบาคือประสพการณ์ของท่านด้วยตัวท่านเอง มีการจดจำระลึกถึงอย่างแน่นอน ดังนั้น ลูกต้องไม่เก็บรักษาสิ่งใดก็ตามที่คนอื่นให้ลูกมา อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้มีความรักที่แท้จริงในหัวใจต่อพ่อผู้เดียวที่พิเศษสุดที่ปราศจากวาง มีความใส่ใจเสมอเพื่อที่ว่าไม่มีเงาเม็ดของมายา จูโงมสติปัญญาของลูก

2. อยาบุดั้งซึ่งตั้งกับพ่อ เฝ้าแต่ทำงานรับใช้และทำให้อนาคตของลูกสูงส่ง อยาเก็บสิ่งใดที่ลูกได้รับมาจากผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการทำงานหนักและมีความยากลำบากและทำให้มายาและวัตถุธาตุเป็นคนรับใช้ของลูกด้วยการมีความรักอย่างสม่าเสมอ
ลูกๆที่มีความรักอย่างสม่าเสมอจะอยู่อย่างได้รับการปกป้องอย่างสม่าเสมอจากการทำงานหนักและมีความยากลำบากโดยการหลอมรวมอยู่ในความรัก ทั้งวัตถุธาตุและมายากลายเป็นคนรับใช้เบื้องหน้าพวกเขา นับจากนี้ สิ่งนี้หมายความว่าดวงวิญญาณที่มีความรักอย่างสม่าเสมอจะกลายเป็นนาย และดังนั้นมายาและวัตถุธาตุจึงไม่มีความกล้าหาญที่จะทำให้ดวงวิญญาณที่มีความรักอย่างสม่าเสมอใช้เวลาหรือความคิดสำหรับพวกเขา (วัตถุธาตุและมายา) ทุกช่วงเวลาและทุกความคิดของพวกเขาไว้เพื่อจดจำระลึกถึงพ่อและเพื่องานรับใช้ ค่ายกย่องของสภาพของดวงวิญญาณที่มีความรักก็คือพวกเขาเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเลยที่พ่อเป็นโลกของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถฟังฟังใครได้แม้กระทั่งในความคิดของพวกเขา

คติพจน์: จงกลับมาเติมไปด้วยความรู้และแม้กระทั่งปัญหาที่เกิดขึ้นก็จะเป็นเช่นเกมของความบันเทิง

*** โอม ขานติ ***